

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ด้วยการพัฒนามีอย่างต่อเนื่อง ความสำเร็จทางด้านสุขภาพอนามัย และความก้าวหน้าทางการแพทย์ มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น แนวโน้มอายุขัยเฉลี่ยของประชากรไทยสูงขึ้น ผู้ชาย 68.4 ปี ผู้หญิง 75.2 ปี (บรรลุ ศิริพานิช, 2550) ประชากรผู้สูงอายุมีแนวโน้มสูงมากขึ้นทุกปี อัตราตายลดลง สังคมไทยจะเป็นสังคมผู้สูงอายุ อัตราการพิ่งเพิ่มขึ้น ขณะที่สัดส่วนวัยทำงานลดลง การเพิ่มสัดส่วนและการทวีจำนวนของประชากรผู้สูงอายุก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพและเกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคม ทั้งต่อตัวผู้สูงอายุ ครอบครัว และ ประเทศชาติ จึงจำเป็นต้องมีการวางแผนและเตรียมประชากรหนุ่มสาววันนี้ให้เป็นคนสูงวัยที่มีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถ และ มีความมั่นคงในอนาคต

เมื่อมีอายุขึ้นขึ้น สุขภาพจึงเป็นเรื่องสำคัญ คุณภาพชีวิตที่ดี จำเป็นที่จะต้องดูแลเอาใจใส่ สุขภาพให้มาก โดยเฉพาะผู้สูงอายุเป็นวัยที่มักมีปัญหาสุขภาพร่างกาย รวมทั้งสุขภาพของปากมากกว่าวัยอื่น และยังพบว่าวัยสูงอายุเป็นวัยที่มีปัญหาทันตสุขภาพ เนื่องจากไม่มีฟัน หรือมีจำนวนฟันแท้ที่ใช้งานได้น้อย รวมถึงไม่มีฟันสนับกันทั้งสองข้าง ทำให้ได้รับผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตด้านการรับประทานอาหารมากที่สุด รองลงมา คือ การยืน หัวเราะ และการพูดคุย ตามลำดับ (สถาพร จันทร์, 2551) ดังนั้นองค์การอนามัยโลก กำหนดคุณภาพชีวิตด้านทันตสุขภาพว่า คนเราเมื่ออายุเกิน 60 ปี ควรจะมีฟันที่ใช้งานได้อย่างน้อย 20 ซี่ มีฟันกรามสนับกันดีทั้งซ้ายขวา อย่างน้อยข้างละ 2 คู่ นอกจากนี้ยังต้องมีเหงือกแข็งแรง ไม่เป็นโรคเหงือกอักเสบ จึงจะถือว่าเป็นผู้มีสุขภาพดีของปากคือ และสาเหตุสำคัญที่นำไปสู่การสูญเสียฟันได้แก่ โรคฟันผุ และโรคปริทันต์อักเสบ หากไม่ได้รับการรักษาทันเวลา ผู้สูงอายุที่สูญเสียฟันจำนวนมาก หรือเหลือฟันในช่องปากน้อยกว่า 20 ซี่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในฟันหลังจะทำให้ประสิทธิภาพการบดเคี้ยวลดลง

เมื่อมีการสูญเสียฟันมากขึ้นทำให้ผู้สูงอายุต้องใส่ฟันปลอมทดแทน การดูแลอนามัยช่องปากของผู้สูงอายุประกอบด้วยการดูแลฟันแท้และฟันเทียม ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่จะต้องเรียนรู้และ พฤติกรรมด้านการป้องกันจะต้องได้รับความรู้ที่เหมาะสมในช่วงวัยต้นๆ จึงจะทำให้มีการปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสม ส่งผลให้การสุขภาพอนามัยในช่องปากดี ดังนั้นการป้องกันปัญหาที่เกี่ยวกับสภาวะในช่องปากของผู้สูงอายุ ทั้งจำนวนฟันแท้ที่ใช้งานได้ จำนวนคู่ที่สนับฟันที่สนับกันพอดี จึง เป็นเรื่องที่สำคัญและตระหนักรถึงการดูแลความสะอาดช่องปาก การตรวจฟันด้วยตนเองในเบื้องต้น รวมถึงการเข้าถึงบริการเพื่อรับบริการจากทันตบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ จะยังคงสภาพฟันไว้ใช้งาน

ได้ตลอดไป สำหรับการวิจัยในเรื่องปัญหาทันตสุขภาพของผู้สูงอายุในชุมชนผู้สูงอายุ อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส นี้เพื่อศึกษาการเข้าถึงบริการทันตสุขภาพ ภาวะทันตสุขภาพช่องปาก และการดูแลความสะอาดช่องปาก เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive research) ในลักษณะการศึกษา ณ จุดเวลา (Cross-Sectional studies) เก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์และตรวจสภาพช่องปากจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 324 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแยกแข่งความดี หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาความสัมพันธ์ด้วยค่าไคสแควร์

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป พบร่วมกันว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่เป็นชาย ร้อยละ 54.0 มีอายุระหว่าง 60 - 64 ปี ร้อยละ 38.6 อายุเฉลี่ย 67.3 ปี มีสถานภาพคู่ ร้อยละ 80.6 ไม่ได้เรียนหนังสือ ร้อยละ 59.3 เป็นเกษตรกร ร้อยละ 68.2 มีรายได้ระหว่าง 1,000 - 3,000 บาท ร้อยละ 51.2 รายได้เฉลี่ย 2,820 บาท
2. การเข้าถึงบริการทันตสุขภาพ

2.1 การรับบริการตรวจฟัน พบร่วมกันว่า ผู้สูงอายุไม่เคยรับบริการการตรวจฟัน ทั้งการตรวจประจำปี หรือการตรวจตามเกณฑ์อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง ร้อยละ 61.4 เป็นชายร้อยละ 56.6 มีอายุตั้งแต่ 70 ปีขึ้นไป ร้อยละ 70.9 ไม่ได้เรียนหนังสือร้อยละ 66.7 มีรายได้ไม่เกิน 1,000 บาท ร้อยละ 73.5 ซึ่งสาเหตุของการไม่ไปรับบริการ พบร่วมกันว่าใหญ่คิดว่าไม่มีสิ่งผิดปกติในช่องปาก ร้อยละ 65.3 รองลงมาจะรอให้อาการมากขึ้น จึงไปพบหมออฟัน ร้อยละ 33.7 และกลัวการทำฟัน ร้อยละ 22.1

2.2 การเข้าถึงบริการเมื่อมีปัญหาสุขภาพช่องปาก พบร่วมกันว่า ตั้งแต่อายุ 60 ปี จนถึงปัจจุบัน ผู้สูงอายุจะมีปัญหาสุขภาพช่องปากร้อยละ 51.2 ($n = 166$) ซึ่งเป็นปัญหาในเรื่องของประปาฟันหรือเสียวฟันร้อยละ 98.2 รองลงมาฟันโยกที่เกิดจากโรคปริทันต์ ร้อยละ 36.1 โดยครึ่งหนึ่งจะไปพบหมออฟันร้อยละ 51.2 เป็นหญิงร้อยละ 53.3 มีอายุน้อยกว่า 60 ปี ร้อยละ 52.1 การศึกษาระดับประถมศึกษาหรือสูงกว่าร้อยละ 54.1 และมีรายได้มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 58.5 อีกส่วนจะไม่ไปพบหมออฟันร้อยละ 48.8 เป็นชายร้อยละ 50.5 มีอายุตั้งแต่ 70 ปีขึ้นไป ที่ไม่เรียนหนังสือร้อยละ 51.1 และมีรายได้น้อยกว่า 1,000 บาท ร้อยละ 57.1 ส่วนใหญ่ที่ไม่ไปรับบริการเมื่อมีปัญหาสุขภาพช่องปาก จะรอให้ฟันหลุดเอง ร้อยละ 93.8 และซื้อยา自行ารับประทานเองร้อยละ 66.7

3. ภาวะทันตสุขภาพช่องปาก

- 3.1 สภาพการมีฟันในปาก พบร่วมกันว่า ผู้สูงอายุจะมีสภาพช่องปากอยู่ 4 ประเภทคือ กัน ไม่มีฟันร้อยละ 13.0 มีฟันเทียมทั้งปากร้อยละ 22.1 มีฟันผสม (ฟันแท้และฟันเทียม) ร้อยละ 7.7

และส่วนใหญ่จะมีพื้นแท้ทั้งปาก ร้อยละ 57.1 เป็นชาย ร้อยละ 62.3 อายุน้อยกว่า 65 ปี ร้อยละ 70.4 มีการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือสูงกว่าร้อยละ 65.2 และมีรายได้มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 63.3

ในส่วนของผู้สูงอายุตัวอย่างที่ไม่สืบพันธุ์ในพื้นที่บ้านที่ไม่ใช่พื้นที่เมืองเพียงร้อยละ 29.9 ส่วนที่เหลือจะไม่สืบพันธุ์ในพื้นที่บ้านที่ไม่มีพื้นและมีเฉพาะพื้นแท้ในปาก การคุณภาพของผู้สูงอายุตัวอย่างจะลดลงอย่างมาก ให้ด้วยยาสีฟันหรือสมูทเท่านั้น แต่จะไม่มีการแซ่น้ำไว้เพื่อไม่ให้ฐานพลาสติกของฟันปลอมแห้ง ซึ่งจะทำให้แตกชำรุดได้ นอกจากนี้ส่วนใหญ่จะมีการใส่ฟันปลอมทั้งกลางวัน และกลางคืน ร้อยละ 88.9 โดยที่เห็นอกนิได้พักผ่อน ที่จะมีผลต่อสภาพช่องปากในอนาคตได้

3.2 จำนวนฟันแท้ที่ใช้งานได้ พบร่วมกับผู้สูงอายุที่มีฟันแท้ในช่องปากที่ใช้งานได้น้อยกว่า 20 ซี่ ร้อยละ 56.2 ส่วนที่เหลือจะไม่มีฟันเลย ร้อยละ 35.2 และมีฟันที่ใช้งานได้ตั้งแต่ 20 ซี่ขึ้นไป เพียง ร้อยละ 8.6 เท่านั้น จะเป็นชายร้อยละ 62.3 ที่มีอายุน้อยกว่า 65 ปี ร้อยละ 59.2 การศึกษาระดับประถมศึกษาหรือสูงกว่าร้อยละ 58.3 และมีรายได้มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป ร้อยละ 65.6 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพื้นแท้หน้าล่าง ร้อยละ 60.8 ที่มีสภาพเป็นฟันผุต้องถอน ร้อยละ 34.3 และฟันโดยต้องถอน ร้อยละ 22.8

3.3 จำนวนคู่สับฟันหลัง พบร่วมกับจำนวนคู่สับฟันหลังทั้งซ้ายขวาอย่างน้อยข้างละ 2 คู่ จะมีการสบพันที่มีคู่สับฟันครบ 2 คู่ขึ้นไปร้อยละ 25.6 มีคู่สับไม่ครบ 2 คู่ขึ้นไปร้อยละ 42.0 และไม่มีฟันคู่สับร้อยละ 32.4 โดยส่วนใหญ่จะเป็นการสบพันหลังประเภทฟันที่บิมกับฟันเทียม ร้อยละ 100.0 ($n = 72$) สำหรับการสบพันแท้กับฟันแท้เพียงร้อยละ 6.9 และการสบพันแท้และฟันเทียมร้อยละ 22.2 ในส่วนของจำนวนคู่สับไม่ครบ 2 คู่ขึ้นไป เป็นชาย ร้อยละ 52.0 มีอายุน้อยกว่า 65 ปี ร้อยละ 51.2 ศึกษาระดับประถมหรือสูงกว่า 46.2 ปี และมีรายได้มากกว่า 3,000 บาท ร้อยละ 54.4

4. การดูแลความสะอาดช่องปาก มีสภาพการมีฟันในปาก 4 ประเภท

4.1 ไม่มีฟันในปาก พบร่วมกับผู้สูงอายุที่ไม่มีฟันในปากร้อยละ 13.0 จะทำความสะอาดโดยการบ้วนปากดื่มน้ำอนตอนเช้าทุกวัน ร้อยละ 95.2 บ้วนปากหลังอาหารเป็นบางวันร้อยละ 61.9 บ้วนปากก่อนนอนทุกวัน ร้อยละ 78.6 ไม่เคยใช้น้ำยาบ้วนปากทำความสะอาดฟันเลยร้อยละ 92.9 และไม่เคยตรวจสอบสภาพช่องปากด้วยตนเองเลยร้อยละ 73.8

4.2 ฟันแท้ทั้งปาก พบร่วมกับผู้สูงอายุที่มีฟันแท้ทั้งปาก ร้อยละ 57.1 ทำความสะอาดโดยการแปรงฟันดื่มน้ำอนตอนเช้าทุกวัน ร้อยละ 92.4 ไม่เคยแปรงฟันหลังอาหารเลยร้อยละ 57.9 แปรงฟันก่อนนอนเป็นบางวันร้อยละ 43.2 ใช้แปรงและยาสีฟันทุกครั้งร้อยละ 79.5 ซึ่งเป็นยาสีฟันผสมฟลูออไรร้อยละ 79.0 ไม่เคยใช้น้ำยาผสมฟลูออไรด์บ้วนปากเลยร้อยละ 91.4 ไม่เคยใช้ไหมขัดฟัน

หรือไม่จี๊ฟันร้อยละ 81.1 หลังแปรงฟันไม่เคยทำความสะอาดโดยการแปรงลินเลบร้อยละ 58.4 และไม่เคยตรวจสอบสภาพช่องปากด้วยตนเองเลขร้อยละ 56.2

4.3 ฟันแท็ปสมฟันเทียน พบว่า ผู้สูงอายุที่มีฟันแท็ปสมฟันเทียน ร้อยละ 7.7 ทำความสะอาดโดยการแปรงฟันตื่นนอนตอนเช้าทุกวันร้อยละ 100.0 แปรงฟันหลังอาหารเป็นบางวันร้อยละ 48.0 แปรงฟันก่อนนอนทุกวันร้อยละ 80.0 การทำความสะอาดฟันปลอมด้วยยาสีฟันหรือสบู่ร้อยละ 96.0 และมีการตรวจสอบสภาพช่องปากด้วยตนเองเป็นบางวันร้อยละ 76.0

4.4 ฟันเทียนทั้งปาก พบว่า ผู้สูงอายุที่มีฟันเทียนทั้งปาก ร้อยละ 22.22 ทำความสะอาดโดยการบ้วนปากตื่นนอนตอนเช้าทุกวัน ร้อยละ 94.4 บ้วนปากหลังอาหารเป็นบางวัน ร้อยละ 50.0 บ้วนปากก่อนนอนทุกวัน ร้อยละ 61.1 การทำความสะอาดฟันปลอมด้วยยาสีฟันหรือสบู่ร้อยละ 88.9 โดยส่วนใหญ่จะไม่เคยถอดฟันปลอม出差น้ำ ร้อยละ 88.9 ทำให้ผู้สูงอายุตัวอย่างจะใส่ฟันปลอมตอนกลางคืนทุกคืน ร้อยละ 84.7 และไม่เคยตรวจสอบสภาพช่องปากด้วยตนเองเลย ร้อยละ 48.6

5. ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าถึงบริการทันตสุขภาพ ภาวะทันตสุขภาพช่องปาก การดูแลความสะอาดช่องปากกับเพศ อายุ การศึกษา และการมีรายได้ ของผู้สูงอายุในชุมชนผู้สูงอายุ อำเภอเรือเสาะ จังหวัดราชบุรี

5.1 การเข้าถึงบริการทันตสุขภาพ การศึกษานี้พบว่า การรับบริการตรวจฟันประจำปี มีความสัมพันธ์กับอายุ และการศึกษาของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การรับบริการตรวจฟันประจำปีมีความสัมพันธ์กับรายได้ของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการรับบริการตรวจฟันประจำปี และการรับบริการเมื่อมีปัญหาพบว่า เพศ อายุ การศึกษา และการมีรายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับการไปพบหมอฟันเมื่อมีปัญหาสุขภาพช่องปาก

5.2 ภาวะทันตสุขภาพช่องปาก การศึกษานี้พบว่า ภาวะทันตสุขภาพช่องปากที่เกี่ยวกับจำนวนฟันแท็ปที่ใช้งานได้มีความสัมพันธ์กับเพศของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ภาวะทันตสุขภาพช่องปากที่เกี่ยวกับจำนวนฟันแท็ปที่ใช้งานได้มีความสัมพันธ์กับอายุของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ส่วนจำนวนฟันที่ใช้งานได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับการศึกษา และรายได้

สำหรับจำนวนคู่สับฟันพบว่า จำนวนคู่สับมีความสัมพันธ์กับเพศของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวนคู่สับมีความสัมพันธ์กับอายุและรายได้ ของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนจำนวนคู่สับไม่มีความสัมพันธ์กับการศึกษา

5.3 การดูแลความสะอาดช่องปาก การศึกษานี้พบว่า สามารถจำแนกตามสภาพการมีฟันในปาก 4 ประเภท คือ

5.3.1 การทำความสะอาดของช่องปากของผู้สูงอายุตัวอย่างที่ไม่มีฟันมีความสัมพันธ์กับการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนเพศ อายุและรายได้ไม่มีความสัมพันธ์กัน

5.3.2 การทำความสะอาดของช่องปากของผู้สูงอายุตัวอย่างที่มีฟันแท้ทั้งปากมีความสัมพันธ์กับเพศ การศึกษา และรายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนอายุไม่มีความสัมพันธ์กัน

5.3.3 การทำความสะอาดของช่องปากของผู้สูงอายุตัวอย่างที่มีฟันผสม มีความสัมพันธ์กับอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนเพศ การศึกษา และรายได้ไม่มีความสัมพันธ์กัน

5.3.4 การทำความสะอาดของช่องปากของผู้สูงอายุตัวอย่างที่มีฟันเทียมทั้งปากไม่มีความสัมพันธ์กับเพศ อายุ การศึกษา และรายได้

อภิปรายผล

1. การเข้าถึงบริการทันตสุขภาพ จากการศึกษา การไปรับบริการการตรวจทันตสุขภาพประจำปีหรือ ตั้งแต่อายุ 60 ปี จนถึงปัจจุบัน ส่วนใหญ่จะไม่เคยรับบริการการตรวจฟันร้อยละ 61.4 และมีการเข้าถึงบริการร้อยละ 38.6 ทั้งนี้เนื่องจากไม่มีสิ่งผิดปกติในช่องปากร้อยละ 65.3 ดังนั้นสิ่งที่จะให้ผู้สูงอายุมีการเข้าถึงบริการอย่างต่อเนื่องเพื่อป้องกันปัญหาทันตสุขภาพ โดยให้มีทัศนคติที่ดีต่อการตรวจสุขภาพช่องปาก ดังที่องค์การอนามัยโลก (1978 อ้างถึงใน นวัตกรรม จันทร์, 2549) ได้พิจารณาการเข้าถึงบริการสุขภาพในมิติของการเข้าถึงบริการค้านหน้าที่ (Functional) ที่มีการให้บริการค้านสุขภาพต่อผู้ใช้บริการตามพื้นฐานอันพึงได้รับอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง ส่วนความพึงพอใจในการรับบริการอยู่ระดับปานกลาง ร้อยละ 70.4 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุรangsค์ศรี ศิริอมโนชัย (2547) กลุ่มตัวอย่างมีการเข้าถึงบริการสุขภาพในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 74.7) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเข้าถึงบริการสุขภาพ ได้แก่ ความพอดเพียงของบริการที่มีอยู่ และความพึงพอใจต่อการเข้าถึงบริการสุขภาพ ดังนั้นเพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงบริการสุขภาพต้องคำนึงถึงความพึงพอใจที่มีความพอดเพียงและมีประเภทของบริการที่ตรงกับความต้องการของผู้สูงอายุ

2.2 การเข้าถึงบริการเมื่อมีปัญหาสุขภาพช่องปาก เมื่อมีปัญหาสุขภาพช่องปากผู้สูงอายุตัวอย่างจะไปพบหมออฟฟินร้อยละ 51.2 ซึ่งปัญหาที่พบจะมีการปวดฟันหรือเสียวฟัน ร้อยละ 98.2 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับผลการศึกษาของนวัตกรรม จันทร์ (2549) ที่ได้ศึกษาการเข้าถึงบริการสุขภาพภายใต้โครงการหลักประกันสุขภาพล้วนหน้าของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลกรุงเทพฯ การเจ็บป่วย

ใน 1 เดือนที่ผ่านมา จะมีปัญหาเกี่ยวกับความสะอาดช่องปากและฟัน ร้อยละ 47.1 และในระยะ 1 ปี ที่ผ่านมา ผู้สูงอายุไปใช้บริการสุขภาพสถานบริการเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับความสะอาดช่องปากและฟัน ร้อยละ 55.7 และสอดคล้องกับการศึกษาของพัชราวรรณ ศรีศิลปนันท์ (2542) เมื่อมีปัญหาในช่องปากในรอบ 1 ปี ที่ผ่านมา ร้อยละ 25 ปล่อยให้หายเอง และ ร้อยละ 25 ไปพบทันตแพทย์ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่เป็นหญิง มีอายุน้อยกว่า 65 ปี การศึกษาระดับประถมศึกษาหรือสูงกว่า และมีรายได้มากกว่า 3,000 บาทขึ้นไป มีความพึงพอใจเมื่อไปรับบริการปานกลาง ดังนั้นการเข้าถึงที่แท้จริง (Realised access) เป็นการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างความพอใจเพียงของการบริการ และการใช้บริการที่แท้จริง ผู้ใดให้บริการต้องให้ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่ผู้ใช้บริการได้รับ จากประสบการณ์ในการใช้บริการแต่ละครั้งเป็นอย่างดี จึงจะทำให้ผู้ใช้บริการสามารถเข้าถึงบริการ ทั้งการตรวจประจำปีหรือเมื่อมีปัญหาสุขภาพ

3. ภาวะทันตสุขภาพช่องปาก การศึกษารังนี้ พบว่าผู้สูงอายุมีสภาพการมีฟันอยู่ 4 ประเภท ส่วนใหญ่จะเป็นผู้สูงอายุที่มีฟันแท้ทั้งปาก ร้อยละ 57.1 รองลงมาเป็นผู้สูงอายุที่มีฟันเทียม ทั้งปาก ร้อยละ 22.2 ในส่วนของผู้สูงอายุที่มีฟันแท้ทั้งปากนี้มีผู้ที่มีจำนวนฟันแท้ใช้งานได้เพียง ร้อยละ 8.6 ที่ส่งผลกระทบต่อจำนวนคู่สบพันแท้กับฟันแท้วร้อยละ 6.9 ส่วนเหลือเป็นการสบพัน เทียมกับฟันเทียมและฟันแท้กับฟันเทียมร้อยละ 100.0 และ 11.1 ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าผู้สูงอายุมี ฟันแท้คงอยู่เฉลี่ย 18 ชั่วต่อคน (กองทันตสาธารณสุข, 2550) หรือมีฟันที่ใช้งานได้อย่างน้อย 12 ชั่วต่อคน (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดราชวิสา, 2551) เมื่อมีการสูญเสียฟันแท้มากขึ้นทำให้ ผู้สูงอายุจำเป็นต้องใส่ฟันปลอมทดแทน ฯ เพิ่มมากขึ้น จากผลการวิจัยพบว่าผู้สูงอายุจะใส่ฟัน ปลอมชนิดด็อก ได้ร้อยละ 100.0 มีระยะเวลาใส่อยู่ระหว่าง 5-10 ปี ร้อยละ 48.5 และขั้นตอนการ สูญเสียฟันเปรียปดามอายุที่มากขึ้น ซึ่งเพศหญิง (ร้อยละ 35.6) มีจำนวนฟันหลังที่ใช้บดเคี้ยว อาหารได้หรือมีจำนวนคู่สบพันมากกว่าชาย (ร้อยละ 17.1) และกลุ่มอายุมากกว่า 70 ปีขึ้นไปร้อยละ 30.1 จะพบจำนวนคู่สบพันครบมากกว่ากลุ่มอื่นๆ เมื่อทำการวิเคราะห์พบว่าเพศ อายุและรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของอัมพร เดชพิทักษ์ และรักชนก นุชพ่วง (2551) พบว่า กลุ่มอายุ 70 ปี หรือมากกว่ามีฟันคู่สบพันเทียมมากกว่าในกลุ่มอายุอื่นๆ การมี ฟันหลังบดเคี้ยวได้มีความสัมพันธ์กับเพศของผู้สูงอายุ โดยเพศหญิงมีฟันหลังที่ใช้บดเคี้ยวอาหาร ได้จำนวน 280 คน (ร้อยละ 28.9) มากกว่าเพศชายที่มีจำนวน 230 คน (ร้อยละ 23.7) และเมื่อหา ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มอายุ และเพศกับการมีฟันหลังที่บดเคี้ยวอาหาร ได้พบว่า มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งการสบฟันหลังนี้จะประเมินประสิทธิภาพและ ความสามารถในการบดเคี้ยว สอดคล้องกับการศึกษาของ Leake (1990 จ้างถึงในราชภาน น้อยสมบัติ, 2545) พบว่า จำนวนคู่สบในฟันหลังเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสามารถในการบดเคี้ยว จากการ

ดำเนินโครงการ “ฟันเทียมพระราชทาน” เพื่อส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพของปากผู้สูงอายุ เนื่องพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในวาระนามาตร 80 พรรษา ภายใต้โครงการหลักประกันสุขภาพส่วนหน้า ดังเดต ปีงบประมาณ 2548 โดยการใส่ฟันเทียมเพื่อบดเคี้ยวอาหาร ให้กับผู้สูงอายุที่มีการสูญเสียฟัน จากการศึกษาของดวงพร ศิริเทพมนตรี (2551) พบว่าคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุอันเนื่องมาจากการสูขภาพในช่องปากหลังการใส่ฟันเทียมพระราชทานส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่ดีถึงดีมาก

4. การคุณและความสะอาดช่องปาก การศึกษานี้ พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีฟันแท้ทั้งปากร้อยละ 57.1 และมีจำนวนฟันแท้ใช้งานได้น้อยกว่า 20 ซี่ ร้อยละ 56.2 ส่วนเหลือผู้สูงอายุจะมีฟันเทียมทั้งปาก ฟันผสมและไม่มีฟัน ดังนั้นการคุณและความสะอาดช่องปากจึงเป็นเรื่องที่สำคัญและจะต้องให้เหมาะสมกับสภาพช่องปากของผู้สูงอายุในแต่ละคน การทำความสะอาดช่องปากของผู้สูงอายุที่มีฟันแท้จะต้องมีการทำความสะอาดด้วยการแปรงฟันโดยใช้แปรงและยาสีฟันที่ผสมฟลูอโอล์บอย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง ทั้งตอนเช้าและก่อนนอน จึงจะกำจัดคราบจุลินทรีย์ที่เป็นสาเหตุของโรคในช่องปาก ซึ่งเป็นวิธีทำได้ด้วยตนเองที่สะดวกและคุ้นเคยที่สุด นอกจากการทำความสะอาดแห้งและฟันแล้ว ยังรวมไปถึงการทำความสะอาดลิน แต่ในผู้สูงอายุที่มีสภาพแห้งแล้ง ฟันที่เปลี่ยนแปลงไปรวมทั้งความสามารถในการใช้มือ และสายตาที่ลดลง ควรมีวิธีการที่สามารถทำได้ เช่น การขัดถู และการเลือกใช้อุปกรณ์เสริมอื่น ๆ ที่เหมาะสมร่วมด้วย อุปกรณ์ทำความสะอาดที่แนะนำ ได้แก่ ไขมขัดฟัน แปรงซอกฟัน ไม้จิ้มฟัน น้ำยาบ้วนปาก เป็นต้น

ในส่วนของผู้สูงอายุที่ใส่ฟันเทียมทั้งปาก จากการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุใส่ฟันเทียมทั้งปากเป็นอยู่ ร้อยละ 63.9 และมีจำนวนคู่สับฟันหลัง จำนวน 4 คู่ ขึ้นไป ร้อยละ 35.6 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของรัตนานา บัวลอย (2542) การคุณและการฟันปลอมในผู้สูงอายุ กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากที่สุด (ร้อยละ 75.7) ผู้สูงอายุที่ใส่ฟันเทียม ส่วนใหญ่เป็นฟันปลอมชนิดต่อได้มีอายุการใส่ฟันปลอม 5-10 ปี ร้อยละ 48.5 การทำความสะอาดฟันจะบ้วนปากทุก晚หลังดื่มนอนตอนเช้า และเป็นบางวันสำหรับหลังรับประทานอาหาร ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพัชราวรรณศรีศิลปันนท์ (2542) ผู้สูงอายุที่ใส่ฟันปลอม ร้อยละ 40.0 ใช้บ้วนนานกว่า 5 ปี ร้อยละ 59.8 ใส่ฟันปลอมทั้งกลางวันและกลางคืน สำหรับการทำความสะอาด ร้อยละ 85.1 ต่อคืนปลอมมาถึงทุกวันใช้ยาสีฟันหรือสบู่ทำความสะอาดมากที่สุด ร้อยละ 94.4 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของรัตนานา บัวลอย (2542) การทำความสะอาดฟันปลอมหลังรับประทานอาหาร โดยวิธี ใช้ยาสีฟันหรือครีมทำความสะอาดฟันปลอมร่วมกับการใช้แปรงทำความสะอาดมากที่สุด (ร้อยละ 47.0) จากริทีการคุณและรักษาระบบความสะอาดฟันปลอมแบบถอดได้ของผู้สูงอายุนี้ ยังต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เนื่องจากผู้สูงอายุส่วนใหญ่จะไม่เคยถอดฟันเทียมแข่น้ำ ดังนั้นควรลดค่าฟันปลอมออกก่อนนอนทุกครั้ง

ทั้งกลางวัน และกลางคืน เพื่อให้เหงือกได้พักผ่อน และฟันปลอมที่ถอดออกต้องล้างให้สะอาด และแห้งน้ำไว้ทุกรังส์ เพื่อไม่ให้ฐานพลาสติกของฟันปลอมแห้ง ซึ่งจะทำให้แตกชำรุดได้

สำหรับผู้สูงอายุที่ไม่มีฟัน จากการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุที่ไม่มีฟันในปากร้อยละ 13.0 ผู้สูงอายุกลุ่มนี้จะมีผลกระทบในการเดินอาหาร และอาจส่งผลต่อไปยังคุณภาพชีวิตอีกด้วย จากการศึกษาของดวงพร ศิริเทพมนตรี (2551) คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุหลังใส่ฟันเทียมพระราชทาน ซึ่งมีอายุระหว่าง 60 - 88 ปี ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 79.4) มีคุณภาพชีวิตหลังใส่ฟันเทียมพระราชทานอยู่ในระดับดีถึงดีมาก ($OIDP < 0.6$) ร้อยละ 69.2 มีคุณภาพชีวิตที่ดีมาก โดยไม่ได้รับผลกระทบเกี่ยวกับปัญหาในช่องปากแม้แต่ประการเดียว ($OIDP = 0$) และร้อยละ 30.8 ได้รับผลกระทบอย่างน้อยหนึ่งด้าน ซึ่งผลกระทบที่พบมากที่สุดเกี่ยวกับปัญหาด้านการรับประทานอาหาร (ร้อยละ 29.8) รองลงมาเป็นปัญหาด้านการพูด (ร้อยละ 18.3)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่ามีผู้สูงอายุที่ยังไม่เข้าถึงบริการการตรวจฟันประจำปี โดยซึ่งมีความเชื่อใจว่าตนเองไม่มีสิ่งผิดปกติในช่องปาก และรอให้อาการมากขึ้นจึงไปหาหมอฟัน หากไปพบหมออฟันปัญหาสุขภาพช่องปากนั้นส่วนใหญ่จะมีอาการปวดฟันหรือเสียวฟัน และมีจำนวนมาก จะรอให้ฟันหลุดหรือซื้อยา自行ในเอง แสดงให้เห็นว่าผู้สูงอายุขังขาดความรู้เกี่ยวกับการดูแลทันตสุขภาพในการป้องกันโรค โดยเฉพาะโรคที่สามารถป้องกันได้ ประกอบด้วยภาระการบริการสุขภาพก็ไม่ได้มุ่งที่ป้องกันโรคกลุ่มนี้ ดังนั้นเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานควรให้การดูแลและบริการในเรื่องการความรู้ การตรวจสอบภาวะช่องปากให้แก่ผู้สูงอายุทุกคนปีละ 1 ครั้ง โดยจัดให้มีบริการทั้งเชิงรุก และเชิงรับ ทั้งนี้เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการรักษาหากผู้สูงอายุมีการสูญเสียฟันไปแล้ว

1.2 ด้วยผู้สูงอายุมีสภาพร่างกายที่แตกต่างไปจากวัยอื่น ๆ การที่จะให้ผู้สูงอายุเข้าถึงบริการทันตสุขภาพ ดังนั้นจึงควรจัดให้มีช่องทางคุณภาพผู้สูงอายุ เมื่อมารับบริการในสถานบริการสาธารณสุข

1.3 จากผลการวิจัย พบว่า ผู้สูงอายุมีสภาพช่องปากเป็น 4 กลุ่มด้วยกันคือ ไม่มีฟัน มีฟันแท้ มีฟันปลอมและมีฟันผสม จากสภาพดังกล่าวเนี้ยเกิดจากพฤติกรรมการดูแลอนามัยช่องปากที่ไม่เหมาะสม จึงทำให้ไม่สามารถป้องกันโรค หรือลดการสูญเสียฟันไปได้ ทั้ง ๆ ที่ผู้สูงอายุขังอยู่ในกลุ่มผู้สูงอายุวัยดีนั้นเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นการดูแลอนามัยช่องปากจึงควรให้ผู้สูงอายุมีพฤติกรรมอนามัยที่เกิดจากความรู้สึกภายในหรือความต้องการของตนเอง คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการ

รักษาอนามัยช่องปากที่ถูกต้อง และปฏิบัติตนในการส่งเสริมอนามัยช่องปากให้แข็งแรง สามารถป้องกันโรคได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรจะมีการศึกษาถึงปัญหาด้านสุขภาพของผู้สูงอายุร่วมด้วย เพื่อคุ้ว่านมีผลกระทบต่อการคุ้มครองสุขภาพฟันเป็นอย่างไรบ้าง

2.2 ควรมีการใช้แนวคิดมิติบริบทพื้นที่เข้าศึกษาร่วมกับงานวิจัย เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ถึงความเชื่อในการคุ้มครองสุขภาพของผู้สูงอายุ

2.3 ควรศึกษาการบริการสาธารณสุข โดยหารูปแบบการบริการเชิงรุกในการส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค ให้แก่ผู้สูงอายุในชุมชน เพื่อให้ได้วิธีการและรูปแบบที่เหมาะสม